

Synnin ja vanhurskauden sukukunnat Room. 5:12-21

12. *Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.*

13. *Olihan synti maailmassa jo ennen lakia-kin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei lueta syntiäkään.*

14. *Kuitenkin kuolema hallitsi Adamista Moosekseen asti myös niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä samalla tavoin kuin Aadam rikkomuksellaan. Hän oli esikuva siitä, joka oli tuleva.*

15. *Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat tosin kuolleet, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi.*

16. *Eikä sitä, mikä tuli yhden synnintekijän kautta, voi verrata tähän lahjaan. Sillä yhden ihmisen rikkomusta seurasi kadotus-tuomio, mutta armolahja koitui vanhurskautukseksi monista rikkomuksista.*

17. *Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.*

18. *Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskas teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.*

19. *Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi.*

20. *Laki kuitenkin tuli väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi,*

21. *että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.*

Kaksi sukukuntaa

Paavali osoittaa, että syntymän perusteella jokainen ihminen kuuluu Aadamin sukukuntaan, jota luonnehtii synti. Mutta Jeesuksesta Kristuksesta alkoi toinen verrattomasti parempi sukukunta, johon jokainen ihminen voi päästä, kun Jumala lukee hänelle Jeesuksen lahjavanhurskauden suuressa armossaan. Samalla tapahtuu uusi syntymä Pyhästä Hengestä. Kumpaan sukukuntaan sinä kuulut? Jaksossamme Paavali kuvaa näiden kahden sukukunnan vastakkaisuutta ja luonnetta.

Kristinuskon loukkaus

Eino Leino antoi aikanaan ymmärtää eräässä runossaan, ettei kukaan ole syntinen tai paha, vaan toiset ovat heikompia kuin toiset. Tämän päivän keskiverto suomalainen ei pidä itseään syntisenä vaan kohtalaisen hyvänä. Uususkonnollisuuden nousun myötä monet ovat päätyneet jopa etsimään itsestään Kristus -kipinää tai jumalallisia energioita. Japanissa törmään periaatteessa samaan näkemykseen. Ihminen on hyvä, vaikka sitten elämän todellisuus rikollisuuden ja monien yhteiskunnallisin ongelmin horjuttaakin tätä uskomusta. Syntiä ei saa olla, mutta silti elämän tarkoituksettomuuden tuntu ja kuoleman pelko kaivelevat ihmisten sydämissä. Yritys selittää pahuus ulkoisten rakenteiden vääristymiksi on osoittautunut kestäättömiksi, kun ihmisen syvä ja silmitön viha ilmenee sotana, kapinana ja väkivaltana. Jokin paha näyttää sittenkin hallitsevan ihmisen sisintä, vaikka sitä ei halutakaan kohdata silmästä silmään.

Kristinuskon loukkaus on siinä, että Raamattu väittää ihmistä synnin turmelemaksi siihen määrään asti, että hän on synnin orja, synnin hallitsema, synnynnäisesti tilassa, jossa hän on kulkemassa ei vain kuolemaa vaan myös kadotusta kohti. Kaiken lisäksi Sana osoittaa, että ihmisellä itsellään ei ole mitään keinoja selviytyä vapaaksi tästä kauhistuttavasta tilastaan. Hän on hengellisesti kuollut, kykenemätön herättämään itseään eloon. Kaikissa yrityksissään auttaa itseään ihminen törmää aina seinään.

Luettu syyllisyys ja perisynti

Ihminen ei tule syntiseksi siksi, että hän tekee syntiä, vaan hän tekee syntiä siksi, että hän on syntinen. Ihmisen syntisyydessä on kaksi merkittävää ulottuvuutta, jotka vastaavat sitten myös pelastuksen kahta ulottuvuutta.

Ensimmäinen on ensimmäisen ihmisen Aadamin lankeemuksessa tapahtunut koko ihmiskunnan lankeaminen ja joutuminen eroon Jumalasta. Aadamin tähden Jumala lukee jokaisen ihmisen syntiseksi ja siksi Aadamin kanssa kuoleman ja kadotuksen ansaitsevaksi. Kysymys ei siis ole pelkästään siitä, mitä ihminen itse tekee, vaan siitä, että hän kuuluu syntiseen sukukuntaan eli on Aadamin synnin tähden tuomion alainen. On siis kysymys siitä, että hänet luetaan syntiseksi Aadamin lankeemuksen tähden. Osoituksena siitä on, että aivan vastasyntyneetkin lapset, jotka eivät ole vielä ainoatakaan syntiä käytännössä voineet tehdä, kuolevat. Kuolema on synnin palkka.

Toinen ulottuvuus on sitten se, että synti periytyy isältä lapsille ja syntymästä asti aivan pienokaisissakin alkaa näkyä se turmelus, joka esi-isällämme Adamillakin oli. Tätä syntiluonnon periytyvyyttä on totuttu kutsumaan perisyntiksi. Jo yksivuotiaassa lapsessa näemme synnin vallan itsekkyytenä, joka ajan mittaa kasvaa ja hallitsee häntä kiukutteluna, ylpeytenä, tottelemattomuutena ja riitelynä.

Ihminen on Aadamin synnin tähden syyllinen ja syntinen, vaikka hän ei olisi ehtinyt tehdä mitään pahaa. Jokaiselle ihmiskunnan jäsenelle on luettu Aadamin syyllisyys. Tosin moni on loukkaantunut tähän tosiasiaan pitäen sitä jotenkin moraalisesti vääränä. Mutta silloin ei nähdä, että synnin varsinainen olemus on olla erossa Jumalasta ja vaeltaa riippumattomana Jumalasta. Se on itse asiassa kapinassa Jumalaa vastaan. Ihminen syntyy tähän asemaan, koska hän on Aadamin jälkeläinen. Hänelle luetaan siis Aadamin synti ja se on hänen asemansa alusta asti.

Jumalasta erossa olevaan sukukuntaan syntyneenä ihminen alkaa sitten itse myös tekemään syntiä ja osoittaa käytännössä olevansa kapinassa Jumalaa vastaan. Hän tekee kaikkinaista pahaa ja vääryyttä, puhuu pahaa ja laiminlyö hyvää. Näin hänestä tulee syyllinen Jumala edessä myös häneen periytyneen syntisyytensä ja sen aiheuttamien tekojen vuoksi.

Luettu vanhurskaus ja elämän vanhurskaus

Raamattu nimittää Jeesusta Toiseksi Adamiksi kahdesta syystä. Ensiksi Jeesuksessa alkoi uusi ihmiskunta, pelastettujen sukukunta. Toiseksi kun Ensimmäisestä Adamista ihmiskuntaan tuli synti kaikissa muodoissaan, Toisessa Adamissa tuli vanhurskaus kaikissa muodoissaan.

Aivan samalla tavalla kuin Aadamin synty luettiin koko ihmiskunnan synniksi, samoin Jeesuksen uhrikuolema ristillä ja Hänen täydellinen elämänsä luetaan kaikkien ihmisten vanhurskaudeksi. Ellei Aadamin syntiä lueta meidän synniksemme, niin ei myöskään Jeesuksen vanhurskautta lueta meidän vanhurskaudeksemme. Mutta Jeesuksessa Kristuksessa me saamme uuden aseman, Isä lukee Jeesuksen todellisen vanhurskauden meidän vanhurskaudeksemme. Isä suhtautuu vanhurskaaksi luettuihin kuin he eivät ikinä olisi tehneet mitään syntiä ja aivan kuin he olisivat eläneet juuri sellaisen elämän kuin Jeesuskin. Vanhurskaaksi lukeminen on todellista ja sen varassa uskova ihminen olla täysin levollinen pyhän Jumalan kasvojen edessä. Hän on Jumalan lapsi ja ihmeellisen rakkauden kohde.

Jälleen aivan samalla tavalla kuin Ensimmäisen Aadamin luettu synty alkoi vaikuttaa synnillistä elämää aivan todellisella ja havaittavalla tavalla, vastaavasti Jeesuksen vanhurskauttamassa alkaa näkyä Jeesuksen synnyttämää vanhurskasta elämää, josta käytetään yleensä nimitystä pyhitys.

Ylivoimaisen suuri armo

Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan.

Luettu synty ja syntinen elämäntapa vastaavat siis luettua vanhurskautta ja pyhitystä kuitenkin sillä ratkaisevalla erolla, että armosta saatu vanhurskaus ja lahjaksi saatu pyhä elämä ovat suunnattomasti suuremmat kuin synty molemmissa muodoissaan. *Mutta missä synty on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. (20)*

Armo on suunnattomasti enemmän kuin synty. Vaikka näemme synnin turmelevan vaikutuksen kaikilla inhimillisen elämän osa-alueilla, Jumalan armo Jeesuksessa on suunnattomasti väkevämpi kuin kaikkein suurin synty. Anteeksiantamus kykenee pyyhkimään pois hirvittävimmänkin synnin syyllisyyden ja lopulta pelastetut pääsevät maahan, jossa vanhurskaus asuu. Vaikka synnin valta on nyt kauhea, kerran on Herran omilla edessään pelkkää kirkkautta ja kunniaa. Siksi Ensimmäinen Adam ja synty on kuin kääpiö valatavan suureen Jeesukseen Kristukseen, toiseen Aadamiin ja Hänessä lahjoitettuun vanhurskauteen verrattuna. Paavali toistaakin ilmaisua: Paljon enemmän, vielä paljon runsaampi, vertaamattoman paljon suurempi on armo kuin synty. Armo on ylenpalttinen.

Armo ja lahja

Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat tosin kuolleet, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi. (15)

Paavali tekee erottelun Jeesuksessa Kristuksessa ilmestyneen Jumalan armon ja lahjan välillä. Toisaalta hän liittää ne myös yhteen sanana armolahja. Armon Paavali liittää vanhurskauttamiseen, joka tapahtui Jeesuksen kärsimisen, kuoleman ja ylösnousemuksen sekä Hänen täydellisen elämänsä perusteella. Jumalan lahjan hän taas liittää siihen pyhään ja puhtaaseen elämään, jonka Jeesuksen kautta uskoville annettu Pyhä Henki vaikuttaa omissaan. Armo poistaa syyllisyyden ja lahja antaa uuden elämän. Molemmat ovat saman Herran Jeesuksen vaikutusta, mutta on tärkeää pitää ne eri asioita vaikka ne liittyvätkin yhteen.

Armo anteeksiantamuksena ja uskonvanhurskautena on ehdoton, täydellinen ja muuttumaton, koska Golgatan työ ja Jeesuksen elämä olivat täydelliset. Niissä ei mikään jää vajaaksi. Armo on Jumalan ihmeellistä suosiota ihmisiä kohtaan. Se on muuttumaton ja nousee yksi ja vain Jumalan sydämen rakkaudesta ihmisiä kohtaan. Syntisessä ihmisessä itsessään ei ole mitään syytä saada muuta kuin tuomio ja kadotus. Armo lähtee kokonaan ja vain Jumalan sydämen luonteestaan, Hänen hyvydestään, laupeudestaan ja rakkaudestaan.

Lahja on taas Jeesuksen Kristuksen pyhittävää ja puhdistavaa työtä syntisen luonnon hillitsemiseksi ja kuolettamiseksi sekä toimivan rakkauden synnyttämiseksi Pyhän Hengen voimalla. Uskovan ajallisessa elämässä pyhitys ei ehdi täydelliseksi, vasta ruumiin ylösnousemuksessa kaikki syntisyys katoaa ja olemus on yhtä puhdas ja pyhä kuin se, millaisina Jumala näkee meitä jo nyt Kristuksen vanhurskauden saaneina.

Armolahja

Koska Jumalan pyhittävä lahjakin perustuu Hänen armoonsa Jeesuksessa Kristuksessa, Paavali liittää sanat yhteen muotoon armolahja. Ei ole armoa ilman lahjaa eikä lahjaa ilman armoa. Tässä yhteydessä siis sana armolahja tarkoittaa vanhurskauttamista ja pyhitystä. Korinttilaiskirjeessä Paavali tarkoittaa samalla sanalla erilaisia seurakunnan palveluun annettuja lahjoja, joita uskoville annetaan kulloisenkin tarpeen mukaan. Pelastuksen armolahja on jokaisella uskovaalla, mutta palvelun armolahjoja kukin saa Herran tahdon mukaan seurakunnan rakentamiseksi.

Synnin ja armon hallintavalta

Aadamin synty levisi koko ihmiskuntaan niin, että poikkeuksetta jokainen ihminen kuolee synnin tähden. Aadamin rikkomus tuotti kaikille kadotustuomion. Se ilmeni tottelemattomuutena. Synnin luonteeseen kuuluu edelleen, että se hallitsee ihmistä, ihminen on sen alle alistettu, hän on orja, jolla ei ole mitään muuta mahdollisuutta kuin noudattaa synnin nostattamia himoja. Muualla Paavali kuvaa tätä tilaa näin:

Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne. Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin. (Ef. 2:1-3)

Kun tämä ajan ihminen vaatii ja huutaa vapauden perään, hän on todellisuudessa synnin orja, omien himojensa ja halujensa heiteltävänä tajuamatta sitä, että Saatana pitää häntä tiukasti talutusnuorassaan. Valheen isänä Saatana uskottelee ihmisille, että synnin harjoittaminen olisi vapautta. Synty pimentää ihmisen kyvyn ajatella, panee tunteet heilumaan halujen mukaan ja vääristää tahdon valitsemaan sen, mikä lopulta tuhoaa hänet.

Jos synty hallitsee sen orjaa, niin myös armo Jeesuksessa Kristuksessa hallitsee. Se vaikuttaa vanhurskautuksen, vapauden syyllisyydestä ja tuomiosta. Armo hallitsee ihmistä antaen hänelle iankaikkisen elämän Jeesuksen Kristuksen kautta. Paavali nimittää itseään Jeesuksen orjaksi tai palvelijaksi. Orjalla ei ole omaa elämää eikä omaa tahtoa. Jumalan armon hallitsema ihminen on siis Kristuksen orja, mutta hän kokee sen suurimpana mahdollisena vapautena, koska Jumala vaikuttaa

omissaan tahdon ja tekemisen rakkautensa sanalla. Ei ole suurempaa iloa kuin saada olla Jumalan armon hallittavana.

Kanssahallitsijat

Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. (17)

Armon ja vanhurskauden lahjan saaneita ei pelkästään hallitse Jeesus Kristus, vaan he saavat yhdessä Jeesuksen kanssa hallita elämässä. Paavali viittaa korinttilaisille tähän hallintavaltaan, joka toteutuu täydellisenä Jeesuksen toisen tulemisen jälkeen:

Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos te tuomitsette maailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asioita? (1. Kor. 6:2-3)

Samasta asiasta puhuu myös Ilmestyskirja näin:

Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin myös niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta. (Ilm. 20:4)

Kaikille kadotusta ja kaikille vanhurskautusta

*Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut **kaikille** ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskas teko koituu **kaikille** ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi. (18)*

Aadamin synty koitui kaikkien ihmisten turmioksi. Vastaavasti Jeesuksen armosta antama vanhurskaus on kaikkia ihmisiä varten. Jeesus kuoli ristillä koko maailman syntien tähden. Jokaista ihmistä varten on valmistettu pelastus.

*Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän pelastajallemme, joka tahtoo, että **kaikki** ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jumala on yksi, yksi on myös välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistukseksi oikeaan aikaan. (1. Tim. 2:3-6)*

Reformoidussa kristillisyydessä opetetaan, että Jeesus Kristus kuoli vain niiden ihmisten puolesta, jotka Jumala on valinnut pelastukseen ja jotka siksi myös uskovat Jeesukseen. Raamattu opettaa kuitenkin selkeästi, että Jeesus kuoli aivan kaikkien ihmisten puolesta, Hän otti pois koko maailman synnin. Jeesuksen vanhurskauttava armo riittää jokaisen ihmisen pelastukseksi ja se on jokaiselle ihmiselle tarjolla. Se ei kuitenkaan tarkoita, että jokainen ihminen pelastuisi, sillä Jumalan kaikkia varten valmistama armo on uskossa otettava vastaan turvautumalla Jeesuksen ristin sovityöhön. Vain ne pelastuvat, jotka ottavat uskossa vastaan Jeesuksen valmistaman lahjavanhurskauden. Juuri he ovat kyllä sitten niitä, jotka Jumala on valinnut pelastukseen. Voit siksi olla varma, että sinut Herra on valinnut pelastukseen, kun turvaat Jeesukseen, joka on sinun vanhurskautesi.

Vain Kristuksen kautta

...paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta monien osaksi. (15)...saavat armon ja vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. (17)

Paavali korostamalla korostaa, että ei ole olemassa mitään Jumalan armoa muuta kuin Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän korostaa myös, että Jeesus kärsi ja kuoli ristillä ihmisenä Toisena Aadamina, jotta Jumala armo voisi tulla ihmiskunnan osaksi. Jumala otti Jeesuksessa inhimillisen luonnon, tuli ihmiseksi voidakseen sovittaa ihmisten synnin. Siksi kenelläkään ei ole pääsyä Jumalan armon ja vanhurskauden osallisuuteen muuten kuin Jeesuksen Kristuksen kautta. Ei ole siis olemassa mitään armoa eikä anteeksiantamusta eikä Jumalan suosiota Jeesuksen Kristuksen ulkopuolella. Jeesuksen ulkopuolella on pelkkää oikeudenmukaista tuomiota, kuolemaa ja kadotusta.

Laki välissä

Laki kuitenkin tuli väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. (20)

Synti – armo akselille ilmaantui kuitenkin Jumalan ilmoittama kymmenen käskyn laki. Pelastusprosessissa sen tehtävä on sama kuin sairaan hoidossa lääkärin diagnoosi. Diagnoosi tarkoittaa sitä, että potilaan sairauden laatu kartoitetaan, jotta hän saisi oikeanlaista hoitoa. Diagnoosi ei ole hoitoa, se antaa vain tiedon sairauden todellisesta luonteesta.

Omantunnon toiminta on Jumalan omaa työtä ihmisten saattamiseksi tietoisiksi omasta syntisyydestään. Mutta monen omatunto on paatunut tai vääristynyt syntitottumusten vaikutuksesta. Siksi se ei aina anna riittävää tietoa ihmisen pelastuksen tarpeesta. Siksi Jumala antoi lain, joka paljastaa ihmisen todellisen tilan ja riisuu häntä mahdollisuuden selvittää mitenkään itse syntiturmeluksista. Laki ei kykene pelastamaan ketään eikä se anna ihmiselle voimaa noudattaa sitä, mutta se voi murtaa ihmisen itsetyytyväisyyden ja paljastaa hänelle, mihin hänen tiensä synnin orjana on kulkemassa. Siksi se saattaa herättää ihmisessä halun kääntyä ainoan pelastajan Herran Jeesuksen Kristuksen puoleen, jos hän on saanut kuulla evankeliumin.

Lain tehtävään ja mahdollisuuksiin Paavali palaa vielä Roomalaiskirjeen 7 luvussa tarkemmin.

Sotilas Kyoozoo Iwain todistus

"Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin." (Ef. 2:3)

Synnyin 9.1.1901 Okayaman läänin Maniwan Ochiain kauppalassa. Molemmat vanhempani olivat jo nuorina tulleet uskoon. Sain siksi kasvaa ympäristössä, jota leimasi onnellisen uskon ilmapiiri. Pienestä pitäen kävin myös kirkossa. Mutta minulla ei ollut aitoa uskoa evankeliumiin eikä sydämeni löytänyt siksi tyydytystä, jota sieluni eksesissä etsi. Neljätoista-vuotiaana kirjoittauin sotilasuralle valmistavaan kouluun ja vuonna 1922 minut nimitettiin luutnantiksi 21 vuoden iässä. Siitä lähtien palvelin armeijassa 25 vuotta aina vuoteen 1946 asti. Olin silloin Japanin hävittyä sodan Kiinan keskiosassa, josta pääsin palaamaan Japaniin ja siirryin siviiliin.

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." (Ap.t. 16:31)

Olin synnynnäisen itsekäs, helposti suuttuva, huolimaton, mutta samalla kärkeä arvostelemaan terävästi muita. Päivittäisessä palveluksessa valitin ja olin tyytymätön. Tammikuussa 1924 pääsin jatkamaan opintoja Tokion jalkaväen teknilliseen opistoon, mutta senkin ajan keskityin enemmän huvituksiin ja laiminlöi opintojani.

Mutta Herra kuuli vanhempieni hartaan rukouksen puolestani ja minulle alkoi tapahtua merkittäviä asioita. Yksi niistä oli se, että eräs entinen huono kaverini tuli uskoon Fuchito Tsuge pastorin johtamana, ja hän vei minut väkisin kirkkoon. Toinen oli se, että Jumalan merkittävästä kaitsemuksesta sain lisävuoden opiston ylemmällä tasolla vuoden 1925 tammikuusta eteenpäin. Opiskeluvuosien välisellä lomalla pääsin osallistumaan uuden vuoden syventymispäiviin ja niiden aikana Jumalan käsittämättömästä armosta sain osakseni pelastuksen.

"Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi." (Matt. 9:2)

Syventymispäivillä Jumala alkoi tehdä hyvin syvää työtä sydämessäni. Ensiksi Hän osoitti syntini ja sitten tammikuun 2. päivän iltana klo 22 sain tunnustaa Jumalan ja hänen pappinsa (Sooshichi Fujimuran) edessä kaikki aivan lapsuudesta lähtien painaneet omantuntoni taakat, tehdä parannuksen, pyytää armoa ja omistaa anteeksiantamuksen Jeesuksen ristiin turvaten. Hartioitteni kaikki taakat putosivat pois ja sain alkaa uuden elämän. Siitä eteenpäin olen Pyhän Hengen johtamana koko sydämeistäni pyrkinyt kantamaan parannuksen hedelmää elämässäni.

Sitten kirjoitin erittäin pitkän kirjeen eräälle entiselle esimiehelleni, jota olin sydämessäni tuominnut ja käyttäytynyt häntä kohtaan äärimmäisen inhottavasti. Pyysin siinä elämäni pisimmässä maratonkirjeessä anteeksi huonoa käytöstäni. Sen lisäksi lähetin useita muitakin anteeksipyyntö kirjeitä sitä mukaan, kuin Herra puhui minulle. Lisäksi lähetin vaimoni takaisin lapsuudenkotiinsa, koska olin mennyt hänen kanssaan naimisiin kysymättä lupaa armeijalta. (Jumalan armosta divisioonan komentaja antoi luvan avioliitollemme ja saimme myöhemmin Jumala kasvojen edessä palata avioliittoomme.) Askel askeleelta Herra alkoi muuttaa minua, niin että sain vaeltaa valossa. Elämäni varjostanut sumu haihtui kokonaan ja tuosta päivästä elämäni jakaantui selkeästi aikaan ennen pelastusta ja sen jälkeen. Sain alkaa matkan sydän täynnä kiitollisuutta ja ylistystä Herraa kohtaan.

"Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne." (2. Moos. 23:25)

Itsekeskeisten, nautintoja tavoittelevien nuoruuden elämäntapojeni, erityisesti juomisen ja ylensyömisen seurauksena sairastin vatsavaivoja, jotka seitsemän vuoden ajan olin joutunut noudattamaan erittäin tarkkaa dieettiä ja jouduin toistuvasti sairaalaan. Lääkärin ja hoitomenetelmien vaihtaminen ei ollut tuonut mitään apua pahaan vatsasairauteeni. Mutta samalla hetkellä kuin pääsin osalliseksi pelastuksesta sairautenikin parani. Aluksi en sitä huomannut, mutta pari viikkoa myöhemmin eräänä aamuna syödessäni *miso*-soppaa huomasin, että oireet olivat hävinneet eivätkä ne koskaan sen jälkeenkään palanneet. Tajuttuani sen ylistin ja kiitin Jumalaa entistäkin syvemmin.

"Sitä varten minä näen vaivaa taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka vaikuttaa minussa voimakkaasti." (Kol. 1:29)

Kun pääsin osalliseksi pelastuksesta, elämäni muuttui täysin sellaiseksi, että asetin Jumala ensimmäiseksi. Jopa suureksi hämmästyksekseni opiskelu, jota olin ennen inhonnut, muuttui mieluisaksi.

Kun aamulla puoli kuudelta alkavasta aamurukouskokouksesta palasin kotiin ja vaihdoin laukussani olevan Raamatun koulutarvikkeisiin, lähdin opistoon. Sieltä palattuani menin jälleen iltakokoukseen. Päivät olivat tosi kiireisiä, mutta samalla siunattuja.

Kun tämä monella tavalla armorikas vuosi Tokion jalkaväen teknillisessä opistossa päättyi, palasin Kagawan läänin Zentsuujiin sotainsinöörijoukko-osastooni. Heti tammikuun alusta sain tehtäväkseni toimia teknisenä opettajana, maaliskuusta siihen lisättiin kadettien opetus-tehtävä, edelleen heinäkuusta uusien alokkaiden opetus ja vielä elokuussa kutsunnoista vastaavan upseerin tehtävät. Kun sain hoidettavakseni neljän miehen tehtävät samalla kertaa, olin äärimmäisen kiireinen. Ennen uskoon tuloa minulle ei oikeastaan ollut annettu mitään vastuita, koska en niitä kunnolla kuitenkaan hoitanut. Tämän kiireen keskellä tein työni suurella ilolla muistaen, mistä kalliosta olin louhittu ja mistä kuopasta minut oli nostettu.

Myöhemmin sain tietää, että komppanian päällikkö koetteli minua, koska olin muuttunut aivan toiseksi kuin kaksi vuotta aiemmin. Lisäämällä tehtäviäni yksi toisensa jälkeen hän odotti, milloin alkaisin valittaa. Eräänä päivänä komppanian päällikkö hämmästyi, kun näki huoneessani Raamatun ja havaitsi, että sen lähes joka sivulla oli punakynällä tehtyjä alleviivauksia. Sitten hän kysyi: ”Iwai, onko tämä syy siihen, että olet muuttunut?” Kerroin sitten hänelle, miten olin pelastunut. Siitä lähtien hän osoitti minulle syvää luottamusta ja huolenpitoa.

Entä sinä?

Oletko sinä saanut jo siirtyä Aadamin sukukunnasta, synnin ja kuoleman saatosta, elämän ja voiton kulkueeseen, pelastettujen sukukuntaan? Ellet ole vielä, sinua kutsutaan astumaan siihen sisälle. Anna Jumalan lain paljastaa syntisyytesi, käy alastomana ja peittelemättä Vapahtajan kasvojen eteen, pyydä syntejäsi anteeksi ja ano, että Jeesus tulisi elämäsi Hallitsijaksi. Hänen hallintansa on armoa ja lahjaa, jonka Hän on hankkinut sinulle Golgatan ristin kärsimyksellä ja ylösousemuksen voitolla.

Jos sinä olet jo Jeesuksen seurassa elämän tiellä, Herra kutsuu sinua katselemaan, kuinka suunnattoman suuri on Hänen armonsä sinua kohtaan. Vaikka kokisit edelleen syntisi suurena, armo ylläsi on ylenpalttinen. Saat elää jatkuvassa armon puhdistavassa virrassa.